

990**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI**

z dnia 30 września 1999 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wysokości opłat kancelaryjnych w sprawach cywilnych.

Na podstawie art. 40 ustawy z dnia 13 czerwca 1967 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 24, poz. 110, z 1982 r. Nr 31, poz. 215, z 1991 r. Nr 22, poz. 93, z 1994 r. Nr 79, poz. 362, z 1996 r. Nr 34, poz. 146 i Nr 43, poz. 189 oraz z 1997 r. Nr 41, poz. 255 i Nr 106, poz. 678) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 15 listopada 1996 r. w sprawie wysokości opłat kancelaryjnych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 139, poz. 650) w § 1 wprowadza się następujące zmiany:

1) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Za kserokopie dokumentów z akt sprawy, wydawane na wniosek na podstawie odrębnych przepisów, pobiera się opłatę kancelaryjną w kwocie 1 zł za każdą stronicę wydanej kserokopii.”;

2) w ust. 3 na końcu zdania kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje wyrazy: „nie dotyczy to wydawanych kserokopii dokumentów z akt sprawy, o których mowa w ust. 1a.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *H. Suchocka*

991**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI**

z dnia 18 października 1999 r.

w sprawie szczegółowych warunków i trybu postępowania leczniczego, rehabilitacyjnego i readaptacyjnego w stosunku do osób uzależnionych umieszczonych w zakładach poprawczych.

Na podstawie art. 16 pkt 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 75, poz. 468 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 715) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Leczenie, rehabilitacja i readaptacja nieletnich uzależnionych od środków odurzających, substancji psychotropowych i środków zastępczych, zwanych dalej „nieletnimi uzależnionymi”, odbywa się w oddzielnych zakładach poprawczych resocjalizacyjno-terapeutycznych, zwanych dalej „zakładami resocjalizacyjno-terapeutycznymi”.

2. Leczenie, o którym mowa w ust. 1, nie obejmuje detoksykacji, leczenia substytucyjnego oraz postępowania wymagającego leczenia w stacjonarnym zakładzie opieki zdrowotnej.

3. Leczenie i rehabilitację nieletnich uzależnionych prowadzi lekarz specjalista, o którym mowa w art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 75, poz. 468 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 715) przy pomocy zespołu, w skład którego wchodzi psycholog, pedagog, terapeuta uzależnień, pielęgniarka.

4. Leczenie, rehabilitację i readaptację w zakładach prowadzi się metodami i środkami ogólnie stosowanymi w tego rodzaju postępowaniu.

§ 2. 1. Do zakładów resocjalizacyjno-terapeutycznych dla nieletnich uzależnionych kierowani są nielet-

ni uzależnieni według zasad i trybu ogólnego kierowania nieletnich do zakładów poprawczych w oparciu o diagnozę sporządzoną przez lekarza i psychologa stwierdzającą uzależnienie.

2. Przeniesienie nieletniego uzależnionego z zakładu poprawczego do zakładu resocjalizacyjno-terapeutycznego następuje w oparciu o diagnozę, o której mowa w ust. 1. Zgoda sędziego rodzinnego, sprawującego nadzór nad zakładem poprawczym, na zmianę zakładu wymagana jest, gdy sąd rodzinny, kierując do wykonania orzeczenie o umieszczeniu nieletniego w zakładzie poprawczym, określił rodzaj tego zakładu. W wypadku tym sędzia rodzinny orzeka w drodze postanowienia.

3. W razie stwierdzenia przez lekarza, że nieletni uzależniony przebywający w zakładzie resocjalizacyjno-terapeutycznym wymaga leczenia w stacjonarnym zakładzie opieki zdrowotnej, dyrektor zakładu postępuje zgodnie z art. 90 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (Dz. U. Nr 35, poz. 228, z 1992 r. Nr 24, poz. 101, z 1995 r. Nr 89, poz. 443, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i z 1999 r. Nr 83, poz. 931).

§ 3. 1. Zakłady resocjalizacyjno-terapeutyczne zapewniają nieletnim uzależnionym stosowną do indywidualnych potrzeb pomoc i opiekę, organizują naukę szkolną, a przede wszystkim prowadzą leczenie, rehabilitację i readaptację zmierzającą do eliminacji przy-

czyn i skutków uzależnienia, uzyskania trwałej abstynencji oraz zmiany postaw i zachowania nieletnich w kierunku społecznie pożądanym.

2. Leczenie, rehabilitacja i readaptacja nieletniego uzależnionego powinna uwzględniać współpracę z rodziną lub innymi osobami prawnie odpowiedzialnymi za nieletniego.

§ 4. W zakładach poprawczych innego rodzaju prowadzi się profilaktykę uzależnień od środków odurzających i psychotropowych, działania zmierzające do zmotywowania nieletnich uzależnionych do podjęcia leczenia, a wobec nieletnich uzależnionych, którzy pomyślnie zakończyli proces leczenia, organizuje się formy pomocy podtrzymujące postawę abstynencką.

§ 5. 1. Zakład resocjalizacyjno-terapeutyczny zwraca się do zakładu opieki zdrowotnej, który poprzednio prowadził leczenie nieletniego uzależnionego, o udzielenie szczegółowych informacji dotyczących przebiegu tego leczenia oraz rehabilitacji i readaptacji. Informacje te powinny być nadesłane niezwłocznie.

2. O przebiegu leczenia, rehabilitacji i readaptacji w zakładzie resocjalizacyjno-terapeutycznym oraz o terminie zwolnienia nieletniego uzależnionego z tego zakładu i potrzebie objęcia go dalszym leczeniem, a także rehabilitacją i readaptacją, zakład zawiadamia zakład opieki zdrowotnej, o którym mowa w ust. 1.

§ 6. W zakresie leczenia, rehabilitacji i readaptacji nieletnich uzależnionych zakłady współdziałają z organami i instytucjami państwowymi, samorządowymi, zakładami opieki zdrowotnej, stowarzyszeniami, organizacjami społecznymi, fundacjami, medycznymi samorządami zawodowymi, kościołami i innymi związkami wyznaniowymi, rodzinami osób uzależnionych, grupami samopomocy osób uzależnionych i ich rodzin.

§ 7. Szkolenie i doskonalenie zawodowe personelu zakładu w zakresie postępowania z nieletnimi uzależnionymi i profilaktyki uzależnień organizuje dyrektor zakładu przy współpracy z instytucjami i organizacjami zajmującymi się przeciwdziałaniem narkomanii.

§ 8. W sprawach nie uregulowanych niniejszym rozporządzeniem do organizacji i zasad pobytu nieletnich uzależnionych w zakładach stosuje się odpowiednio przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 19 maja 1997 r. w sprawie rodzajów i organizacji zakładów poprawczych oraz zasad pobytu w nich nieletnich (Dz. U. Nr 58, poz. 361).

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: w z. *J. Niemcewicz*

992

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU I GOSPODARKI MORSKIEJ

z dnia 20 sierpnia 1999 r.

w sprawie zakresu, warunków, terminów i sposobu przeprowadzania badań technicznych tramwajów i trolejbusów oraz jednostek wykonujących te badania.

Na podstawie art. 85 ust. 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. — Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. Nr 98, poz. 602, Nr 123, poz. 779 i Nr 160, poz. 1086 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 133, poz. 872) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. 1. Badania techniczne tramwajów i trolejbusów polegają na sprawdzeniu, czy pojazdy te odpowiadają warunkom określonym w przepisach o warunkach technicznych tramwajów i trolejbusów oraz zakresie ich niezbędnego wyposażenia.

2. Badanie techniczne tramwajów i trolejbusów dzieli się na:

- 1) badania okresowe, polegające na sprawdzeniu prawidłowości działania poszczególnych zespołów i mechanizmów, zwłaszcza pod względem bezpieczeństwa ludzi i wymagań ochrony środowiska,

- 2) badania dodatkowe, przeprowadzane między badaniami okresowymi w razie doraźnej potrzeby sprawdzenia stanu technicznego lub innych wymagających tego okoliczności.

3. Badania techniczne przeprowadza Instytut Gospodarki Przestrzennej i Komunalnej w Warszawie, zwany dalej Instytutem, przy współpracy z Instytutem Transportu Samochodowego w Warszawie — w zakresie badań trolejbusów, Instytutem Elektrotechniki w Warszawie — w zakresie badań obwodów elektrycznych oraz Ośrodkiem Badawczo-Rozwojowym Taboru Szynowego TABOR w Poznaniu — w zakresie badań konstrukcji pudła pojazdu.

Rozdział 2

Tramwaje

§ 2. Instytut przeprowadza okresowe badanie techniczne co dwa lata, przy czym pierwsze okresowe badanie techniczne tramwaju przeprowadza się przed upływem 5 lat od dnia pierwszej rejestracji, a następnie przed upływem 3 lat od dnia pierwszego badania i następnie co dwa lata.